384R2089

21.7.84 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 193/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2089/84

av den 19 juli 1984

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa kullager med ursprung i Japan och Singapore

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3017/79 av den 20 december 1979 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen(1), ändrad genom förordning (EEG) nr 1580/82(2), särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av det förslag som lagts fram av kommissionen efter samråd i rådgivande kommittén enligt ovanstående förordning, och

med beaktande av följande:

A. Provisorisk åtgärd

1. Genom förordning (EEG) nr 744/84(3) införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import av enradiga radialkullager med djupa spår med en största yttre diameter på högst 30 mm, med ursprung i Japan och Singapore.

B. Efterföljande förfarande

2. Efter det att den preliminära antidumpningstullen införts begärde och beviljades alla parter, som berördes av den utredning som ledde till de preliminära fastställandena, tillfälle att muntligen yttra sig inför kommissionen och lade även skriftligen fram sina synpunkter på tullen.

3. Samma parter begärde även att bli upplysta om vissa omständigheter och väsentliga överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera slutgiltiga åtgärder och denna begäran beviljades.

4. Utöver de utredningar som ledde till de preliminära fastställandena utförde kommissionen en utredning i lokalerna hos NMB Italia Srl, Barreggio, Italien.

5. Nio japanska tillverkare av kullagren i fråga, som enligt egen åsikt var av underordnad betydelse och som inte reagerat på tillkännagivandet om att ett antidumpningsförfarande skulle inledas tog kontakt med kommissionen inom den tid som fastställs i artikel 3 i förordning (EEG) nr 744/84. Samtliga begärde att undantas från antidumpningsåtgärder och fick, där så befanns lämpligt, möjlighet att muntligen tillkännage sina åsikter. Ingen begagnade sig av denna möjlighet.

6. Fyra tillverkare, det vill säga

   — Inoue Jikuuke Kogyo Co. Ltd, Osaka,

   — SMT Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka,

   — ICS NSK Micro Precision Co. Ltd, Tokyo och

   — Kitanihon Seiko Co. Ltd, Ashihetsu

   hävdade att de inte exporterade till gemenskapen och blev följaktligen inte föremål för utredning.

7. Tre tillverkare, det vill säga

   — MMM Matsuo Bearing Co. Ltd, Osaka,

   — Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka och

   — WTW Wada Seiko Co. Ltd, Osaka

   som hävdade att de under utredningstiden exporterat till gemenskapen lämnade skriftligen upplysningar till kommissionen. Dessa beaktades men befanns vara ofullständiga.

8. Två tillverkare, det vill säga

   — Tottori Yamakei Bearing Ltd, Seisakusho och

   — TOK Bearing Co. Ltd, Tokyo

   lämnade inte några skriftliga upplysningar inom den fastställda tiden och hänsyn kunde därför inte tas till dem.

(1) EGT nr L 339, 31.12.1979, s. 1.
(2) EGT nr L 178, 22.6.1982, s. 9.
(3) EGT nr L 79, 23.3.1984, s. 8; rättelse offentliggjord i EGT nr L 86, 29.3.1984, s. 31.

9. Ytterligare en japansk tillverkare, Asahi Seiko Co., Osaka, gav sig tillkänna efter det att den fastställda tiden gått ut.

10. Två importörer av kullagren i fråga, det vill säga

— Kugellager Fiedler, Seevetal, Tyskland och

— Findling Wälzlager, Karlsruhe, Tyskland

tillkännagav vederbörligen sina synpunkter för kommissionen antingen muntligen eller skriftligen.

C. Normalvärde

JAPAN

11. Normalvärdet fastställdes slutligen på grundval av det genomsnittspris som betalades av oberoende köpare på hemmamarknaden. I de fall då tillverkaren/exportören sålde både direkt till dessa köpare och via ett helägt dotterbolag eller försäljningsbolag som den har aktiemajoriteten i användes det vägda genomsnittet av försäljningspriserna till oberoende köpare, med undantag av ett fall som grundade sig på ovanliga omständigheter.

SINGAPORE

12. Normalvärdet för Minebeagruppens export fastställdes slutligen på grundval av den metod som tillämpats för att fastställa det preliminära värdet, det vill säga genom att de enda uppgifter som fanns tillgängliga angående Minebeagruppens produktionskostnader användes, trots kvarstående reservationer beträffande deras riktighet.

13. Minebeagruppen begärde att det skulle tas särskild hänsyn till en av dess produktionsenheter som befann sig i ett expansivt skede. Det hävdades att uppgifter angående produktionskostnader för att fastställa normalvärdet skulle hämtas från tiden efter utredningstiden, eftersom vid det laget priset per enhet hade gått ner tack vare ökad tillverkningskapacitet och högre kapacitetsutnyttjande. Vidare hävdades det, i motsats till artikel 2.3 b ii i rådets förordning (EEG) nr 3017/79 att någon vinst inte skulle ha räknats med i det konstruerade normalvärdet, eftersom man med tanke på omständigheterna inte räknade med någon vinstgivande försäljning under expansionsperioden.

14. Tillverkare i gemenskapen och andra utländska exportörer måste acceptera normal konkurrens från andra tillverkare som åtnjuter komparativa fördelar, men denna begäran måste avslås bland annat på grund av följande:

i) Varken artikel VI i GATT eller GATT:s antidumpningskodex eller förordning (EEG) nr 3017/79 föreskriver att andra regler skall tillämpas för exportörer vars tillverkning just startat eller befinner sig i ett expansivt skede.

ii) Mera gynnsam behandling av en exportör skulle vara likställt med diskriminering av andra vars tillverkning inte just startat eller befinner sig i ett expansivt skede.

iii) Tillverkare som alldeles nyligen investerat och som ännu inte nått de stordriftsfördelar de räknar med bör inte hänge sig åt "underbudspolitik", det vill säga sälja både under deras gängse normalvärde och de priser som tillämpas av industrin i gemenskapen i sådan omfattning att det vållar väsentlig skada, oavsett om syftet är att försöka generera stordriftsfördelar längre fram eller att komma in på och erövra en del av marknaden i gemenskapen, eller varje annat syfte.

Det har därför beslutats att det inte skall göras några avsteg från den utredningstid som i alla andra hänseenden begagnats för att utreda dumpningen och att, liksom i samtliga övriga fall enligt förordning (EEG) nr 3017/79, en skälig vinstmarginal bör beaktas när normalvärdet fastställs enligt artikel 2.3 b ii i den förordningen.

15. Vid införandet av den preliminära tullen hade kommissionen ansett att en vinstmarginal om 6 % var skälig för att beräkna det konstruerade normalvärdet. Industrin i gemenskapen framhöll att i Singapore är en minsta vinstmarginal om 8 % före skatt nödvändig för att det skall vara möjligt att återinvestera. Minebeagruppen hävdade att en vinstmarginal om 6,56 % borde tillämpas för dess andra tillverkningsenhet i Singapore. Mot bakgrund av detta och mot andra vinster som Minebeagruppen gjort får en vinstmarginal om 6 % för båda tillverkningsenheterna anses vara rimlig.

D. Dumpningsmarginaler

16. Dumpningsmarginalerna fastställdes slutligen genom att normalvärdet såsom det fastställts enligt beskrivningen i punkt 11 ovan transaktion för transaktion jämfördes med exportpriset, varvid export till lika priser fördes samman i grupper och hänsyn togs till nya bevis som framförts av samtliga parter som nämns i punkt 2 ovan.

17. I detta sammanhang vidhöll en del exportörer att den metod som beskrivs i punkt 16 inte beaktade det faktum att vissa fall av dumpning kompensera-

des av andra fall av "negativ" dumpning, det vill säga av transaktioner där exportpriset överstiger normalvärdet. Det vidhölls även att kommissionen omotiverat använde en annan metod än vid tidigare antidumpningsförfaranden angående import av kullager med ursprung i Japan och att denna metod inte beaktade att det rörde sig om olika stora försäljningsmängder.

18. Alltsedan det första antidumpningsförfarandet angående kullager har kommissionen varit väl medveten om fenomenet "negativ" dumpning, vilket förekommer inte enbart i samband med olika transaktioner rörande en viss sort av denna produkt utan även mellan olika sorter. Redan då hävdades det att "negativa" dumpningsmarginaler borde kompensera för positiva marginaler, vilket följaktligen skulle ha gjort det möjligt för dumpning att fortsätta i stor omfattning. För att klargöra läget ändrade rådet genom förordning (EEG) nr 1681/79(1) den befintliga lagstiftningen genom att fastställa att dumpningsmarginalen är lika med det belopp varmed normalvärdet överstiger exportpriset och avfärdade därigenom begreppet "negativ" dumpningsmarginal.

Det skulle strida mot rådets ändring av gemenskapens antidumpningslagstiftning om man jämförde normalvärdet med ett vägt genomsnittsexportpris som omfattar både dumpad och icke-dumpad försäljning. Av denna anledning har kommissionen konsekvent underlåtit att använda det vägda genomsnittsexportpriset för att fastställa dumpningsmarginalen, utom i fall då det av administrativa skäl inte varit möjligt att gå tillväga transaktion för transaktion eller då beräkningen av ett genomsnittligt exportpris inte skulle ha haft någon inverkan på utredningens allmänna resultat. Det stämmer att det vid tidigare förfaranden angående kullager inte ansågs genomförbart att tillämpa metoden transaktion för transaktion, varken för utländska exportörer eller för kommissionens enheter, på grund av det stora antalet individuella transaktioner som berörs. Erfarenheten har emellertid sedan dess visat att denna metod är genomförbar, bland annat tack vare de tekniska framsteg som gjorts på kontorsutrustnings- och kontorssystemssidan.

Vad beträffar problemet med kvantiteterna ifråga fastställs i förordningen vissa villkor för justering av kvantiteter och bevisbördan läggs på den som begär justering. Fastän det riktades kritik mot den metod som kommissionen valt lades det inte fram något vederbörligen underbyggt krav om justering. Utredningen visade i själva verket att transaktioner eller långtidskontrakt förhandlades individuellt på den japanska marknaden och att kvantiteterna ifråga, oavsett om de var små eller stora, endast var en av flera faktorer som hade betydelse för fastställandet av priset. Det fastställdes att det inte förekom någon volymrabattskala enligt betydelsen i artikel 2.10 b och det hävdades inte att besparingar gjorts som en följd av försäljning av större mängder.

19. En exportör, NTN Toyo Bearing Co. Ltd, hade under loppet av den utredning som ledde till det preliminära fastställandet vägrat gå med på att vissa upplysningar rörande ett av dess dotterbolag i gemenskapen verifierades. Kommissionen grundade följaktligen sitt preliminära fastställande på de mest tillförlitliga upplysningar den förfogade över. Efter det att den preliminära tullen införts tillät NTN Toyo Bearing Co. Ltd att verifiering ägde rum. De upplysningar som på så sätt verifierades utmynnade i en sänkt dumpningsmarginal. Ingen annan faktor bidrog till denna sänkning.

20. De preliminära fastställandena skall ändras enligt följande:

JAPAN	
— Koyo Seiko Co. Ltd	4,03 %
— Minebea Co. Ltd	10,91 %
— Nachi-Fujikoshi Corp.	9,65 %
— Nippon Seiko KK	14,71 %
— NTN Toyo Bearing Co. Ltd	11,97 %
SINGAPORE	
— Koyo Seiko Co. Ltd	29,77 %
— Minebea Co. Ltd	33,89 %

E. Skada

21. Det har inte lagts fram några nya bevis angående skada för industrin i gemenskapen. Kommissionen har därför bekräftat de slutsatser angående skada som den kom fram till i förordning (EEG) nr 744/84. Enligt kommissionens uppfattning visar de förhållanden som slutligen fastställts att den skada som vållas av den dumpade importen av enradiga radialkullager med djupa spår med en största yttre diameter på högst 30 mm, med ursprung i Japan och Singapore, sedd som en isolerad företeelse, måste anses vara väsentlig.

F. Gemenskapens intresse

22. Ingen köpare av nämnda kullager i gemenskapen har reagerat på förfarandet inom den tidsgräns som fastställs i artikel 3 i förordning (EEG) nr 744/84.

(1) EGT nr L 196, 2.8.1979, s. 1.

23. Rådet har tagit gemenskapens intressen under övervägande. Med tanke på de särskilt allvarliga svårigheter som industrin i gemenskapen står inför, dess ekonomiska, sociala och strategiska betydelse och den förhållandevis ringa verkan av en prishöjning på förädlade varor har rådet kommit till slutsatsen att det ligger i gemenskapens intresse att åtgärder vidtages. Under dessa omständigheter kräver skyddet av gemenskapens intressen att en slutgiltig antidumpningstull införs för import av enradiga radialkullager med djupa spår med en största yttre diameter på högst 30 mm, med ursprung i Japan och Singapore.

G. Åtaganden

24. Alla exportörer för vilka individuella, preliminära antidumpningstullar hade införts erbjöd sig att ingå prisåtaganden. Efter samråd beslöts det emellertid att dessa åtaganden inte skulle godtas på grund av att tidigare erfarenhet av prisåtaganden inom kullagersektorn visat att åtaganden, även om de generellt sett iakttas, inte är en tillfredsställande lösning, tycks ge upphov till tvister och är svåra att övervaka, vilket är i hög grad både tids- och kostnadskrävande.

H. Slutgiltig tull och uttag av preliminär tull

25. Två exportörer hävdade att införandet av en slutgiltig tull och uttaget av de belopp för vilka säkerhet ställts i form preliminär tull skulle vara olagligt med tanke på att de, enligt vad de påstod, hade höjt sina försäljningspriser på gemenskapsmarknaden, dock utan att, vad en exportör anbelangar, ange höjningen med ett exakt belopp. Detta påstående måste avvisas på grund av att det hänförde sig till en företeelse som enligt vad som uppges ägde rum efter referensperiodens slut. Då kommissionen gör utredningar fastställer den dumpningsmarginalen på grundval av en så kallad utredningstid (se punkt 10 i förordning (EEG) nr 744/84). När den preliminära undersökningen visar att dumpning förekommer och att det finns tillräckliga bevis för att skada vållas därigenom och gemenskapens intressen kräver ett omedelbart ingripande får en preliminär tull tas ut. Sedan denna tull införts fastställs slutligen de faktiska omständigheterna och de kommentarer som berörda parter lagt fram beaktas. Det slutliga fastställandet av de faktiska omständigheterna avser emellertid alltid utredningstiden. Då slutliga antidumpningsåtgärder fastställs måste händelser som inträffat efter införandet av den preliminära tullen lämnas utan avseende likaväl som händelser som inträffat mellan utredningstidens slut och dagen för införandet av den preliminära tullen. Varje annan metod skulle medföra att en utredning blev en nästan permanent företeelse och skulle göra det möjligt för exportörer att manipulera resultaten genom kortvariga prishöjningar och är inte sanktionerad vare sig i förordning (EEG) nr 3017/79 eller i GATT.

I många år har det varit gemenskapens normala och obestridda praxis att inte avvika från utredningstiden, försåvitt inte omständigheterna varit exceptionella och inte krävt vidare tidskrävande utredning. Påståendet att priserna höjts är inte någon sådan exceptionell omständighet, eftersom det inte är ovanligt att en exportör vars varor omfattas av antidumpningstull höjer försäljningspriserna, särskilt när importören står i förbindelse med exportören.

Om dessutom antidumpningstullar automatiskt togs bort eller aldrig slutgiltigt infördes när exportören hävdar att en höjning av exportpriserna ägt rum, skulle det inte finnas någon garanti för att dumpning inte skulle förekomma igen. I själva verket förhåller det sig så att antidumpningslagstiftningen inte medger tullfrihet eller underlåtenhet att ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull i sådana fall som anförts, utan den föreskriver ett återbetalningsförfarande.

Vidare är det bevis som av en av exportörerna lades fram som stöd för det allmänna påståendet om en ospecificerad prishöjning ofullständigt. Mot bakgrund av de resultat som kom fram vid undersökningen i de två ifrågavarande exportörenas lokaler finns det allvarliga tvivel beträffande riktigheten av deras påstående. Dessa tvivel bekräftas av det faktum att det gjorts en ansökan om återbetalning enligt artikel 15 i förordning (EEG) nr 3017/79 i vilken dumpning med 13.23 % under tiden mellan dagen för införandet av den preliminära tullen och den 31 maj 1984 uttryckligen medges.

26. I fallet med export från Koyo Seiko i Singapore har det fastställts att sedan en överenskommelse med en singaporiansk tillverkare ingåtts har export från Koyo Seiko upphört. Det är därför inte nödvändigt att införa en individuell tull för denne exportör.

27. Mot bakgrund av ovanstående resultat bör satserna för den slutgiltiga antidumpningstullen vara lägre än för den preliminära antidumpningstullen, med undantag av Minebeas export från Japan.

28. De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull bör tas ut upp till ett belopp som högst motsvarar den tull som slutgiltigt införts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av enradiga radialkullager med djupa spår med en största yttre diameter på högst 30 mm, som omfattas av nummer ex 84.62 i Gemensamma tulltaxan, motsvarande NIMEXE-nummer ex 84.62-01 och med ursprung i Japan och Singapore.

2. Satserna för antidumpningstullen skall vara de som anges nedan uttryckta som en procentsats av nettopriset fritt gemenskapens gräns, oförtullat.

Tillverkare/exportörer	*Antidumpnings-tullsats*
JAPAN	
— Koyo Seiko Co. Ltd	4,03 %
— Minebea Co. Ltd	10,91 %
— Nachi-Fujikoshi Corp.	9,65 %
— Nippon Seiko KK	14,71 %
— NTN Toyo Bearing Co. Ltd	11,97 %
— Övriga	14,71 %
SINGAPORE	
— Minebea Co. Ltd	33,89 %.
— Övriga	33,89 %.

3. Gällande bestämmelser om tullar skall gälla för nämnda tull.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull enligt förordning (EEG) nr 744/84 skall slutgiltigt tas ut upp till högst de nivåer som motsvarar de respektive slutgiltiga antidumpningstullsatserna.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1984.

På rådets vägnar

J. O'KEEFFE

Ordförande